

Norsk Grotteblad nr 5, Mars 1980

Forankringspunktet

Editorial

The delay in publishing this no. is regretted. Cave naming is dealt with in short, and the suffix "-grotta" is recommended. The Rana form of the hole is "hølet", in Salten "-hola" is better most places. New caves are best named after the local features. Blasting vs. conservation is discussed. None of the caves described in this issue are vulnerable, thus grid references are given.

Forankringspunktet

Forankringspunktet

Det var meningen at dette nummeret av Norsk Grotteblad skulle ha innledet andre årgang, men tida har løpt løpsk for oss i redaksjonen og denne Rana-utgaven kommer nå flere år for seint. Etersom tidsskjemaet har sprukket så katastrofalt for grottebladet, ser vi oss nødt til å gå over til løpenummer i stedet for årganger. Fire utgaver i året ser ut til å være for mye for en redaksjon som bare periodevis har manisk skrivekløe.

Det ser heldigvis ut til at grotteaktiviteten i Rana er i ferd med å ta seg opp igjen, etter flere år med sporadisk innsats fra ensomme ulver.

Einar Hortman og Bjørn Veøy har starta grotteklubb for ungdommen på Gruben ved Mo.

Under ledelse av Kai Lyng har Rana Turistforening starta ei Fjellsportgruppa som også har grotting på programmet.

Det må også nevnes at Rana har fått sin første grottedykker, idet Svein Grundstrøm i sommer dykka 30 m ned og 60 m inn i Pluras underjordiske løp.

Det er bra at vi nå har fått en fast stamme av grottere på Mo, ettersom den spredte aktiviteten fra flyktige akademikere knapt er noe å basere framtida på.

Det har hittil hersket endel forvirring når det gjelder navnsetting av grotter. Jeg mener at nye grotter helst bør gis navn etter det stedet de ligger på, eller bekken som renner gjennom den. Fancy-navn bør i størst mulig grad unngås og kvoten for Lord of the Rings-navn er for lengst oppbrukt. Bill Whitehouse må skjerpe seg, ellers stenger vi av Plurdalen. I dette bladet er a-formen grotta brukt konsekvent. Dette fordi ingen Ranværingar sier grotten. I Rana er det dessuten vanlig å si hølet, og ikke hullet, som dessverre har vært brukt i navnsetting av dialektukyndige engelskmenn. I Salten er det riktigst å bruke hola.

Sprengning er omtalt flere steder i dette bladet uten at særlige motforestillinger er kommet til syns. Har sprengning og graving noe med sunn grotting å gjøre i det hele tatt?

Det ideelle ville vel være at naturvennlige grottere helt tok avstand fra bruk av sprengstoff i grotter.

En tåpelig eller uheldig grotter kan selvfølgelig også klare å sprengte seg sjøl i lufta. Vandalisering av dryppstein og endring av trekkforhold er to mulige følger av for mye anleggsvirksomhet i grottene.

Men det er jo vanskelig å holde seg når gangen fortsetter og det opplagt bare er å smelle bort en stein for å komme til de uendelige grottene på andre siden.

Prinsipper kan være gode å ha, bare man vet å bryte dem i tide.

Ingen av grottene som er tatt med i dette nummeret er spesielt sårbare. Jeg tenker da på muligheten til å rane dryppstein, spasere i månemelk eller sette sin brede bak på flytsteinsformasjoner.

Koordinatene for grottene er derfor oppgitt slik at de skulle være svært lette å finne.

Når det gjelder en del andre grotter kan det nok være betenkelig å gi detaljerte opplysninger om beliggenheten. Det vil være det samme som å sende rene invitasjonen til mineralsamlere og dryppsteinsjegere.

Problemet med vandalisering av grottene vil utvilsomt komme til å øke i åra som kommer etter hvert som grotting blir en mer populær sport. Det er derfor klart at vi "ansvarlige" grottere må prøve å gjøre folk klar over grottenes store verneverdi.

Det må bli klart for alle at grottene representerer et sårbart miljø og ikke bare er en avansert form for hinderløype.